

Δ α λ λη λου ου ου ι α Αλ λη λου ι α αλ
 λη λου ου ου ι α

Ηχηρ. Δ

Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η μας
 πα σης γαρ α πο λο γι ας α α πο ρην τες ταυ την σοι
 την ι κε σι αν ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προσ
 φε ρο μεν ε λε η σον η μας

Κ υ ρι ε Ε λε η σον η μας ε πι σοι γαρ πε
 ποι θα μεν μη ορ γι σθεις η η μιν σφο δρα μη δε μνη
 σθη η ης των α νο μι ων η μων αλλ ε πι βλε
 ψον και νυν ως ευ σπλαγ χνος και λυ τρωσαι η μας εκ
 των εχ θρων η μων συ γαρ ει θε ος η μων και η
 μεις λα ος σου παν τες ερ γα α χει ρων σου και το
 Ο νο μα α σου ε πι κε κλη με ε θα α

Δ
ⲓ

Τ ης ευ σπλαγ χνι α ας την πυ λην α νοι ξον η
μιν ευ λο γη με νη θε ο το κε ελ πι ζον τες
εις σε μη α στο χη σω μεν ρυ σθει η μεν δι α σου
των πε ρι ρα σε ων συ γαρ ει η σω τη ρι ι α
του γε νους των Χρι στι α νω ω ων

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου ἤτοι Εὐχελαίου.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Εὐχῆς ἐλαίου ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Στίχον δὲ λέγομεν ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ.
Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου.

Ἦχος Τέταρτος

Ἦχος λ'τος

Ὠδὴ α'.

Ἦχος λ'τος

α λα ας σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο χοις ι χνεσιν
ο πα λαι ος πε ζευσας Ισ ρα ηλ Σταυ ρο τυποις Μωι σε ως χειρι
τε Α μα ληκ την δυ ναμιν εν τη ε ρη μω ετρο πω σατο

Ἐλαίῳ, τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων αἰεί,
ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίῳ πιστούς·
Αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας Σοι.

Υπάρχει, Σοῦ τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ·
ὄθεν ἐλαίῳ θείῳ Σοῦ σεπτῶ οἱ χριόμενοι σήμερον,
τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶν αἰτουμέν Σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμόν Σου, τὸν ἱερόν, Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς,
ἐπ' ἀσθενούσι δούλοις Σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος,
ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις, πάντας σφραγίδι Σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἀγνή, πλουτήσασα,
ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις Σου αἰεί, νοσημάτων καὶ θλίψεων,
τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνῃ Σε.

Ὡδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία Σὺ Χριστέ, κραζούσα
Σὺ μέγας σὺς Κύριε καὶ κατὰ φύγην καὶ σερεώμα

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως,
τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δός, Χριστέ τὴν Χάριν Σου ἄνωθεν.

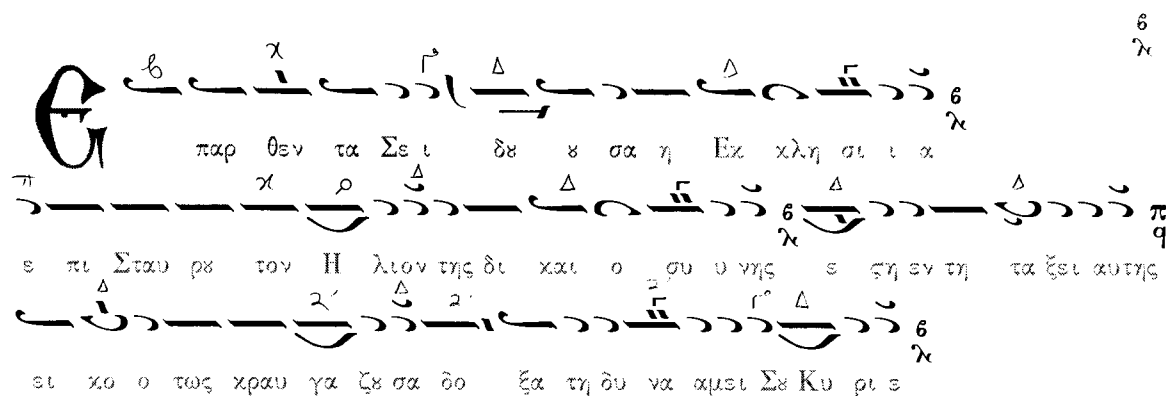
Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ θεία Σου,
δείξας ῥοπήν, Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λαμπάδι θεία φωτός, ἐν τῷ ἐλέει Σου, Χριστέ, φαίδρυνον,
τὸν ἐν τῇ κρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ Ἐλέους Σου σπεύδοντα.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν,
καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις Σου.

Ὁδὴ δ'.

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον, Σωτήρ, ὑπάρχων,
τὸ κενωθὲν ἐν Χάριτι, καὶ κόσμον καθαῖρον, οἴκτειρον, ἐλέησον
τὸν τῇ θείᾳ πίστει Σου, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Ἰλαρότητι σφραγίδος τοῦ Σοῦ Ἑλέους,
νῦν τὰς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας Σοῦ δούλου, ἄβατον, ἀπρόσιτον,
τὴν εἴσοδον ποίησον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας,
ἱεουργοὺς ἐνθέους Σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει ἐλαίου Σου,
Φιλάνθρωπε σώζεσθαι, σῶσον Σὼ ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε Παναγία,
Σκέπη στερρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, κλῖμαξ καὶ προπύργιον,
ἐλέησον οἴκτειρον· πρὸς Σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγον.

Ὡδὴ ε'.

6
2λ

Υ Κυ ρι ε με Φως εις τον κοσμον ε ληλυυθας Φως Α γι ον
ε πι σρε φον εκ ξο φω δας α γνοι οιας τας πι ρει α νυ μνην τας Σε

Υπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον
Ἐλεῆμον, Σοῦ τῷ θείῳ Ἐλαίῳ, τὸν κάμνοντα, ὡς Εὐσπλαγχνος.

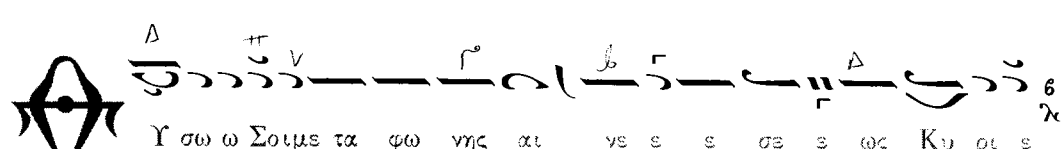
Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγίδός Σου
θείῳ τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ Σου πάντα ἴασαι.

Ἀφάτῳ Σου στοργῇ, Υπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος
τὰς τοῦ μύρου, διὰ πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρησον τὸν δοῦλόν Σου.

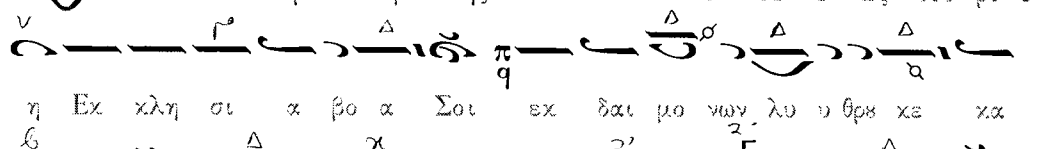
Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Ἀγνή, Υπεράγαθε, Δέσποινα, ἐλέησον
τοὺς τῷ θείῳ, χριομένους ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην Σου.

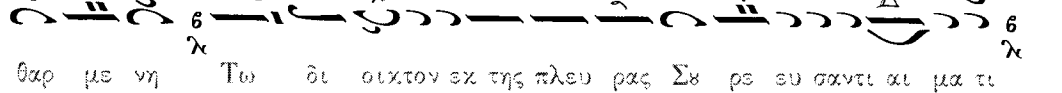
Ὦδὴ 5'.

 Ὑ σω ω σοι με τα φω νης αι νε ε ε σε ε ως Κυ ρι ε

 η Εχ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ υ θρα κε κα

 θαρ με νη τω δι οικτον εκ της πλευ ρας Σα ρς ευ σαντι αι μα τι

Λόγοις Σου, ὁ δὲ Ἐλαίου δείξας, Φιλάνθρωπε,
 ἐν βασιλεῦσι τὴν χρῆσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην
 τελέσας, σφραγισμῷ Σου, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον, ὡς Εὐσπλαγχνος.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο,
 τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέω, τὰς αἰσθήσεις Σῶτερ, σημει-
 ουμένου, ἀλλ' ἐν σκέπη περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης Σου.

Ὅρεξον, χεῖρα τὴν Σὴν ἐξ ὕψους Φιλάνθρωπε,
 καὶ Σοῦ τὸ ἔλαιον, Σῶτερ, ἀγιάσας δίδου, τῷ Σῷ
 οἰκέτῃ εἰς υἰγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφνηας, ἐν τῷ Θεοῦ Σου οἴκῳ κατάκαρπος,
 Μήτηρ τοῦ Κτίστου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὤφθη κόσμος
 ἐλέους· ὅθεν σῶζε, πρεσβειῶν ἐπαφῇ Σου τὸν κάμνοντα.

Ὠδὴ ζ'.

Ε Ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παι αι αι δε ες τη Περ σιχη
πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι πυρ πο λη με νοι ε κραυ
γα α ζον Ευ λο γη με νος ει εν τω να ω της δο ξης Σκ Κυ ρι ε

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς Σου, Σῶτερ, μόνος Θεός,
πάντων ἰατρούων πάθη τε τῶν ψυχῶν (+) καὶ σωμάτων τὰ συντρίμ-
ματα, Αὐτὸς θεράπευσον, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα Εὐσπλαγχνε.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τὰς κεφαλὰς,
δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονήν, τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦν-
τί Σου, τῆς ἐκλυτρώσεως, τῷ πλουσίῳ ἐλέει Σου Κύριε.

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ Σοῦ ἡ σφραγίς·
πῦρ τε ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς ἐντεύ-
ξεσιν· ὅθεν τὴν ἴασιν, οἱ δεδεγμένοι πίστει ὑμνοῦμέν Σε.

Θεοτοκίον.

Σὺ Τὸν κρατοῦντα ἐν δρακὶ πάντα, Μήτηρ Θεοῦ,
ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα Θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώ-
σασα, ὑπὲρ τοῦ κάμνοντος, ἐξιλέωσαι Τοῦτον δεόμεθα.

Ὡς δὲ ἡ'.

6
N.

Χ Εἰ ρας ἐκ πς τα σας Δα νι ηλ λς οντων χα σματα εν λαχ κω
ε φρα ξε πυ ρος δε θυ υ ναμιν ε σβεσαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι
οι ευ σε βει ας ε ρα σαι Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε
παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι σ τον Κυ ρι ον

Ἄπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα Σου καὶ θεῖον
Ἔλεος· τοῦτου τὸν τύπον γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι,
τὴν δι' Ἐλαίου ἱεροῦ (+) χρῖσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν·
οὓς περ δυνάμει, τῇ Σῇ πάντας ἴασαι.

Ῥεῖθροις τοῦ ἐλέους Σου, Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν Ἱε-
ρέων Σου, πλῆνον ὡς εὖσπλαγχνος, Κύριε, τὰς ὁδύνας καὶ τὰ τραύματα,
καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφοράς, τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου,
ὅπως καθάρσει τῇ Σῇ, τύχῃ ῥώσεως.

Σύμβολον τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς, καὶ ἰλαρότητος ἔλαιον, ~~θεῖον~~ ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι, Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς Σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

*Ἐνδοξον ὡς στέφανον, Ἀγνή, ἡ φύσις εἴληφε τὸν Θεῖον
Τόκον Σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτούς·
διὸ χαρίτων Σου παιδραῖς, καταστεφόμενοι ἀγλαταῖς,
Σὲ ἀνυμνοῦμεν Πανύμνητε Δέσποινα.*

Ὡδὴ θ'.

Ἄ
I θος α χει ρο τη τος ο ο ρος ε ξα λα ξευ τε Ση Παρθε ε νε
α χρο γω νι αι ος ε τηθη Χριστος συ να α φας τας δι ε σω σας
φυ υσεις δι ο ε πα γαλ λο μενοι Σε ε Θε ο το κε μεγα λυ νο μεν

Νεῦσον οὐρανόθεν, Οἰκτίρμον, δεῖξόν Σου τὸ ἔλεος πᾶσι·
δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν Σήν, καὶ τὴν ἰσχύν Σου τῷ προσι-
όντι Σοι, διὰ τοῦ Θεοῦ Χρίσματος, τῶν Ἱερέων Σου, Φιλάνθρωπε.

Ἰδομεν, Πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον,
ἔλαιον ῥοπῇ Σου ἐνθέω, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσεί-
ληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θεοῦ τοῖς μετέχουσιν.

Οἴκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων,
λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ, τοὺς Σοὺς οἰκέτας, ψυχὰς καὶ σώ-
ματα, ὡς Ἐλεήμων Κύριος, Χάριτι Θεία ἐξιώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνους καὶ δεήσεις, Παρθένε, προσδεχομένη τῶν Σῶν δούλων,
ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκε-
σίαις Σου, Τὸν δι' ἡμῶν Πανάχραντε, Τῇ θεία Σκέπῃ Σου προστρέχοντα.

Ήχος δ' Πα.

Πη γην ἰ α μα των ε χυ ον τες α α γι οι οι Α α να α αρ
 γυ υ υ ροι q τας ἰ α σεις πα ρε χε ε τε πα σι τας δε ο ο
 με ε ε ε ε νοις q ως με γι στων δω ρε ε ων δ ἰ α α ξι ἰ ω ω
 θε ε εν τες δ πα ρα της α εν να α α ρ πη η γης του σω ω τη η η
 ρο ος χρι ἰ στος π η η των q φη σι γαρ ρος υ μας ο ο ο Κυ ρι ἰ ος
 ως ο μο ζη η η λθ υς των Α α πο ο ο στο ο ο ο ο λων ἰ ος
 δε δω κχ υ υ μιν την ε ξου σι ἰ ἰ εν λ κα τα πνευ μα α
 των α κα θα α αρ των ω στε αυ τχ εκ θα α α α λειν δ
 κχι θε ρα πνευ ειν πα σα ζν νο ο ο σον και αι αι πα α σκν μα α
 λα α α κι ἰ ἰ ἰ αν q δι ο τας προ σταγ μα σιν αυ του κα
 λω ως πο ο λι τε ευ σχ α α με ε ε ε νοι q δω ρε ζν
 ε λα θε ε τε λ δω ρε αν πα α ρε χε ε τε ἰ α τρευ ον τες τα α
 πα α α θη των ψυ χων και των σω ω μα των η η μων

